

8. สถานการณ์และแนวโน้มด้านโครงสร้างพื้นฐาน

8.1 การคมนาคมขนส่ง

8.1.1 การขนส่งทางบก

ใน พ.ศ. 2546 ระบบโครงข่ายถนนในประเทศไทยมีระยะทางประมาณ 172,504.4 กิโลเมตร โดยเป็นโครงข่ายทางหลวง 63,982.6 กิโลเมตรและโครงข่ายถนนชนบท 108,521.8 กิโลเมตร ระบบโครงข่ายถนนของไทยยังมีเครือข่ายเชื่อมโยงไปถึงภูมิภาคต่างๆ ทั้งสี่ภาค โดยมีถนน 4 ช่องทางจราจรรวม 1,889 กิโลเมตร ซึ่งถือว่าโครงข่ายถนนกระจายครอบคลุมพื้นที่ของประเทศไทยอย่างทั่วถึง

สำหรับกรุงเทพมหานครมีทางด่วนทั้งสิ้น 171.2 กิโลเมตร และกำลังจะก่อสร้างทางด่วนเพิ่มเติมอีก 146.3 กิโลเมตร ให้เสร็จทั้งหมดภายใน พ.ศ. 2552 รวมทั้งมีระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนให้บริการจำนวน 1 สาย และจะขยายเพิ่มเติมอีก 4 สาย ให้เสร็จภายใน พ.ศ. 2548 อันจะช่วยลดปัญหาการจราจรในกรุงเทพมหานครลง

นอกจากนี้ ยังมีการขนส่งทางรถไฟมีระยะทางทั้งสิ้น 5,356.5 กิโลเมตร

8.1.2 การขนส่งทางน้ำ

ใน พ.ศ. 2546 ท่าเรือหลักของไทยมี 5 แห่ง และท่าเทียบเรือ 11 ท่า ซึ่งมีศักยภาพในการรองรับการขนส่งสินค้าทางน้ำของอุตสาหกรรมได้อย่างเพียงพอในปัจจุบัน แต่อาจต้องมีการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานของท่าเรือเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจในอนาคต

8.1.3 การขนส่งทางอากาศ

ปัจจุบันไทยมีท่าอากาศยานสากลซึ่งเปิดดำเนินการแล้ว จำนวน 5 แห่ง ได้แก่ ท่าอากาศยานกรุงเทพ เชียงใหม่ ทาดใหญ่ ภูเก็ต และเชียงใหม่ ซึ่งท่าอากาศยานกรุงเทพสามารถรองรับผู้โดยสารระหว่างประเทศในชั่วโมงคับคั่งได้

10,143 คน/ชั่วโมง และผู้โดยสารภายในประเทศ 8,685 คน/ชั่วโมง มีขีดความสามารถในการรองรับผู้โดยสารได้ปีละ 36.5 ล้านคน ซึ่งค่อนข้างคับคั่ง อย่างไรก็ตามขณะนี้รัฐบาลกำลังก่อสร้างท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ เพื่อเป็นศูนย์กลางท่าอากาศยานที่ทันสมัยแห่งใหม่ในภูมิภาค คาดว่าสามารถเปิดให้บริการได้ใน พ.ศ. 2548 และจะสามารถรองรับผู้โดยสารได้ถึง 30 ล้านคน ในปีแรกและจะรองรับได้ 100 ล้านคนเมื่อก่อสร้างเสร็จสมบูรณ์ อันถือได้ว่าไทยมีความพร้อมในด้านโครงสร้างพื้นฐานทางอากาศ

8.2 การสื่อสาร

มีการขยายตัวด้านการสื่อสารของไทยไปอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา ใน พ.ศ. 2546 มีโทรศัพท์รวมทั้งประเทศ 6,305,245 เลขหมาย โทรศัพท์เคลื่อนที่ 22,077,858 เลขหมาย คิดเป็น 99.05 เครื่องต่อประชากร 1,000 คน และ 346.8 เครื่องต่อประชากร 1,000 คน ใน พ.ศ. 2546 ตามลำดับ นอกจากนี้ ประเทศไทยมีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ในสัดส่วน 43 เครื่องต่อประชากร 1,000 คน (ตารางที่ 4.45) และมีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นจาก 30 คน ใน พ.ศ. 2534 เป็น 6.03 ล้านคน ใน พ.ศ. 2546 หรือคิดเป็นอัตราการใช้อัตราละ 9.5 โดยผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในเขตเทศบาลมากกว่านอกเขตเทศบาลเกือบ 2 เท่า และประชากรที่อยู่ในกรุงเทพฯ และภาคกลางใช้อินเทอร์เน็ตรวมกันมากกว่าภาคอื่นๆ เกินครึ่ง (ตารางที่ 4.46) แต่เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ แล้ว พบว่า ไทยมีโครงสร้างพื้นฐานทางด้านการสื่อสารและการใช้อินเทอร์เน็ตน้อยกว่าหลายประเทศในเอเชีย เช่น สิงคโปร์ มาเลเซีย (ตารางที่ 4.47)

ตารางที่ 4.45 โครงสร้างพื้นฐานด้านการสื่อสารของประเทศต่าง ๆ พ.ศ. 2539 - พ.ศ. 2545

ประเทศ	จำนวนโทรศัพท์ประเภทใช้สายต่อประชากร 1,000 คน					จำนวนโทรศัพท์เคลื่อนที่ต่อประชากร 1,000 คน					จำนวนคอมพิวเตอร์ต่อประชากร 1,000 คน				
	2539	2540	2541	2542	2545**	2539	2540	2541	2542	2545	2539	2540	2541	2542	2545
สิงคโปร์	498.4	529.0	464.6	484.1	472	147.5	229	280.7	381.45	761.1	233	316	344	390.9	596
มาเลเซีย	192.5	192.5	204.7	219.3	206	88.4	101.9	101.5	145.05	372.9	53	65	78	94.5	137
ไทย	78.6	85.5	82.2	101.9	99*	27.8	34.5	39.6	138.6	346.8*	22	28	33	40.4	43
ฟิลิปปินส์	30.7	42.7	31.9	37.9	46	12.9	17.7	19.0	36.97	189.1	11	13	16	19.5	25
อินโดนีเซีย	17.8	24.7	26.7	29.1	34	3.0	5.4	5.2	9.83	48.5	6	9	11	13.4	13
สวีเดน	684.1	685.4	696.4	694.5	750	281.8	358.1	511.5	590.08	900.3	286	353	444	510.4	687
สหรัฐอเมริกา	636.6	625.6	676.6	709.8	701	161.9	205.6	241.2	314.87	496.9	403	450	499	538.9	739
นอร์เวย์	564.9	609.1	654.2	711.9	754	296.1	383.0	471.9	627.03	787.0	307	363	437	506.8	657

ที่มา: IMD. The World Competitiveness Yearbook, 1999 และ 2003.

หมายเหตุ: 1. * เป็นข้อมูล พ.ศ. 2546

2. ** ข้อมูลโทรศัพท์ประเภทใช้สายต่อประชากร 1,000 คน เป็นข้อมูล พ.ศ. 2544

ตารางที่ 4.46 ประชากรที่ใช้อินเทอร์เน็ต จำแนกตามเขตการปกครองและภาค พ.ศ. 2544 และ พ.ศ. 2546

เขตการปกครองและภาค	พ.ศ. 2544 ⁽¹⁾		พ.ศ. 2546 ⁽²⁾		อัตราเพิ่ม (ร้อยละ)
	ประชากรที่ใช้อินเทอร์เน็ต	ร้อยละ	ประชากรที่ใช้อินเทอร์เน็ต	ร้อยละ	
ทั่วประเทศ	3,536,001	100.0	6,031,300	100.0	+70.6
ในเขตเทศบาล	2,341,433	66.2	3,807,900	63.1	+62.6
นอกเขตเทศบาล	1,194,568	33.8	2,223,400	36.9	+86.1
กรุงเทพมหานคร	1,234,542	34.9	2,005,700	33.3	+62.5
ภาคกลาง	830,389	23.5	1,336,300	22.2	+60.9
ภาคเหนือ	516,114	14.6	1,003,200	16.6	+94.4
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	559,193	15.8	1,070,100	17.7	+91.4
ภาคใต้	395,763	11.2	616,000	10.2	+55.6
อัตราความแพร่หลายของ การใช้อินเทอร์เน็ต (%)	5.7		9.5		

ที่มา: รายงานการสำรวจการมีการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศในครัวเรือน พ.ศ. 2544 และ พ.ศ. 2546, สำนักงานสถิติแห่งชาติ

หมายเหตุ: ⁽¹⁾ ประชากรอายุ 11 ปีขึ้นไป

⁽²⁾ ประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป

ตารางที่ 4.47 การเปรียบเทียบความแพร่หลายของการใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศแถบเอเชียแปซิฟิก พ.ศ. 2541, พ.ศ. 2543 และ พ.ศ. 2545

ประเทศ	ผู้ใช้อินเทอร์เน็ต (ล้านคน)			อัตราความแพร่หลาย %		
	2541	2543	2545	2541	2543	2545
ออสเตรเลีย	4.0	8.42	10.63	22.2	43.9	54.4
สิงคโปร์	0.55	1.85	2.31	18.3	44.6	51.9
ฮ่องกง	1.1	3.46	4.35	18.3	48.7	59.6
นิวซีแลนด์	0.55	1.49	2.06	15.3	39.0	52.7
ไต้หวัน	3.0	6.4	11.6*	14.3	28.8	51.8
ญี่ปุ่น	14.0	47.08	56	10.8	37.2	44.1
เกาหลี	2.0	16.4	25.6	4.6	34.5	53.8
ไทย	0.67	2.3	4.8	1.1	3.7	7.7
มาเลเซีย	0.4	3.7	5.7*	2.0	16.9	25.1
ฟิลิปปินส์	0.2	2.0	4.5	0.3	2.4	7.7
จีน	1.5	22.5	45.8	0.1	1.7	3.5
อินโดนีเซีย	0.1	1.45	4.4	0.1	0.6	1.9
อินเดีย	0.4	5.0	7.0*	< 0.1	0.5	0.6
เวียดนาม	0.15	0.04	0.4*	< 0.1	< 0.1	0.5

ที่มา: Internet Users Worldwide, 2001

- หมายเหตุ: 1. อัตราความแพร่หลายของการใช้อินเทอร์เน็ต = $\frac{\text{จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต}}{\text{จำนวนประชากรทั้งประเทศ}} \times 100$
2. * เป็นข้อมูล พ.ศ. 2544

นอกจากนี้ ประเทศไทยยังมีดาวเทียมไทยคมของตนเอง การเปิดสถานีโทรทัศน์ตามสาย Cable TV และโทรทัศน์เสรีจะยิ่งขยายขอบข่ายการสื่อสารให้กว้างขึ้น แต่โอกาสเข้าถึงสื่อต่างๆ เหล่านั้นยังไม่เท่าเทียมกัน แต่มีแนวโน้มที่ดีขึ้น (ตารางที่ 4.48)

ตารางที่ 4.48 ร้อยละของครัวเรือนที่มีเครื่องรับวิทยุ โทรทัศน์ โทรศัพท์ พ.ศ. 2533 - พ.ศ. 2545

พื้นที่	วิทยุ				โทรทัศน์ขาวดำและสี				โทรศัพท์			
	2533	2537	2541	2545	2533	2537	2541	2545	2533	2537	2541	2545
ทั่วราชอาณาจักร	72.6	70.8	75.5	68.9	61.3	80.3	88.7	91.6	5.8	10.1	21.9	29.2
กทม. และ 3 จังหวัด รอบ กทม.	79.4	80.3	86.6	80.8	80.7	83.8	90.4	92.5	24.5	33.1	59.2	59.6
ในเขตเทศบาล	81.2	81.1	85.5	76.2	84.6	89.3	92.9	94.0	16.5	29.4	49.8	40.8
ในเขตสุขาภิบาล	76.0	74.6	78.5	-	70.8	86.3	90.5	-	4.2	12.2	28.7	-
นอกเขตเทศบาล- สุขาภิบาล	69.8	67.0	71.4	64.1	53.6	77.6	87.6	90.6	0.9	2.4	9.3	11.0

ที่มา: รายงานการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ. 2533, 2537, 2541, 2545, สำนักงานสถิติแห่งชาติ
หมายเหตุ: ตั้งแต่พ.ศ. 2543 เป็นต้นไป ได้รวมเขตสุขาภิบาลเข้ากับเขตเทศบาล จึงไม่มีข้อมูลในส่วนของเขตสุขาภิบาล

การขยายตัวของเครือข่ายการสื่อสารของไทยมีความเชื่อมโยงกับพัฒนาการระดับโลกเป็นส่วนหนึ่งของวิวัฒนาการของยุค “โลกไร้พรมแดน”

นอกจากนี้ มีการขยายตัวของธุรกิจโฆษณาผ่านสื่อต่าง ๆ มีมูลค่าปีละหลายหมื่นล้านบาท ซึ่งธุรกิจโฆษณาเหล่านี้ส่งผลอย่างรุนแรงต่อพฤติกรรมกรรมการบริโภคของคนไทย และมีระบบการจัดจำหน่ายสินค้าและบริการในรูปแบบใหม่ ๆ เป็นการจำหน่ายโดยผ่านสื่อต่าง ๆ ตามระบบการขายตรง ซึ่งควบคุมกำกับได้ยากกว่าการจำหน่ายตามร้านค้า

พฤติกรรมรับข้อมูลข่าวสารของประชาชนเปลี่ยนไปจากเดิม ซึ่งเคยได้ข้อมูลจากสื่อวิทยุเป็นหลัก เปลี่ยนมาเป็นสื่อโทรทัศน์เป็นหลัก สื่อวิทยุรองลงมา ซึ่งจากการสำรวจสื่อมวลชนของสำนักงานสถิติแห่งชาติใน พ.ศ. 2546 พบว่าประชาชนที่ชมโทรทัศน์มีถึง 54.7 ล้านคน (ร้อยละ 94.5) ขณะที่ฟังวิทยุมีเพียง 24.8 ล้านคน (ร้อยละ 24.8) นอกจากนี้ประชาชนในเขตเมืองมีความสนใจที่จะรับข้อมูลเกี่ยวกับเศรษฐกิจ สังคม การเมือง สุขภาพมากขึ้นกว่าเดิมที่รับแต่ความบันเทิงเท่านั้น โดยเฉพาะรูปแบบใหม่ ๆ ที่นิยม คือ รูปแบบการถามตรงและการพูดคุยสด เกิดชุมชนใหม่ที่อาศัยสื่อเป็นตัวกลาง เช่น ชุมชน จส. 100 ชุมชนรายการเกมส์โชว์และชุมชนรายการวิทยุต่าง ๆ

8.3 การสาธารณสุขโลก

8.3.1 พ.ศ. 2546 มีไฟฟ้าใช้ระดับดีและปานกลาง ร้อยละ 98.9 (67,709 หมู่บ้าน) และไม่มีไฟฟ้าใช้อีก 787 หมู่บ้าน (ร้อยละ 1.1) ดังตารางที่ 4.49

ตารางที่ 4.49 การมีไฟฟ้าใช้ของหมู่บ้านระหว่าง พ.ศ. 2535 - พ.ศ. 2546

พ.ศ.	จำนวนหมู่บ้านทั้งหมดที่จัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลในเรื่องนี้ได้	มีไฟฟ้าใช้				ไม่มีไฟฟ้าใช้	
		ระดับดี ¹		ปานกลาง ²		จำนวน (หมู่บ้าน)	ร้อยละ
		จำนวน (หมู่บ้าน)	ร้อยละ	จำนวน (หมู่บ้าน)	ร้อยละ		
2535	59,354	54,719	92.2	2,466	4.2	2,169	3.6
2537	59,059	55,590	94.1	1,675	2.8	1,794	3.0
2539	60,215	57,523	95.5	1,198	2.0	1,494	2.5
2542	63,230	56,483	89.3	5,678	9.0	1,069	1.7
2544	66,193	60,128	90.8	4,698	7.1	1,367	2.1
2546	68,496	60,613	88.5	7,096	10.4	787	1.1

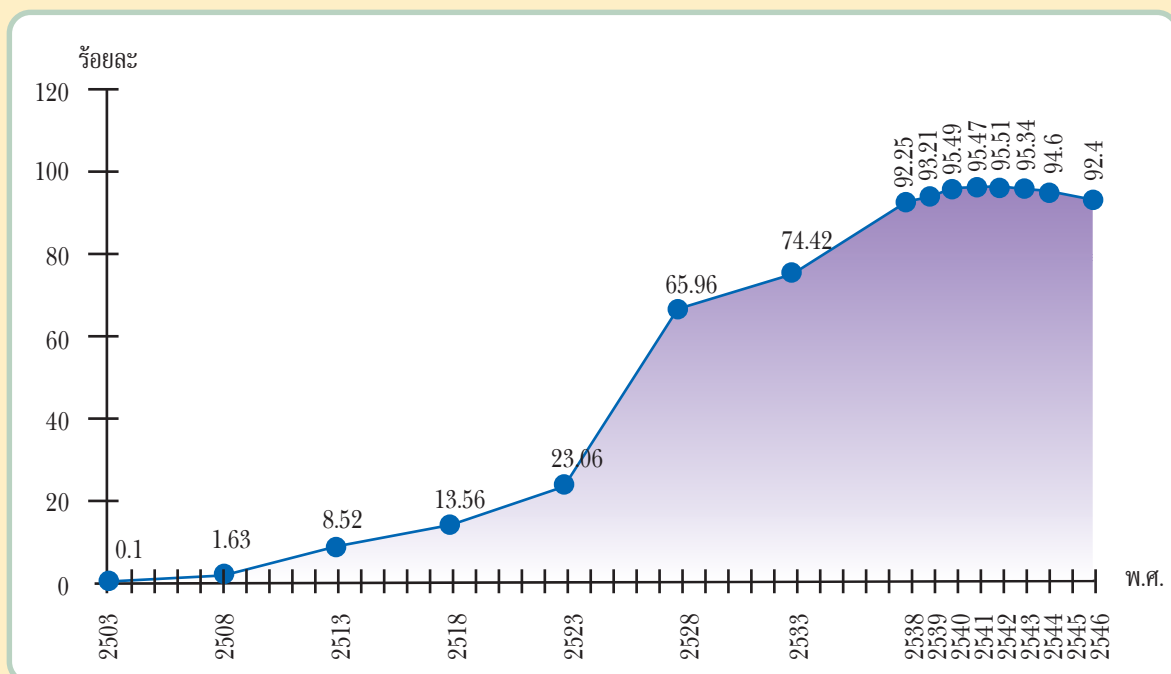
ที่มา: หมู่บ้านชนบทไทย ปี 2535 - 2546 จากข้อมูล กช. 2ค., ศูนย์ข้อมูลเพื่อการพัฒนาชนบท กระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ: ¹ ระดับดี หมายถึง หมู่บ้านที่มีครัวเรือนที่มีไฟฟ้าของรัฐใช้มากกว่าครึ่งหนึ่งของหมู่บ้าน

² ปานกลาง หมายถึง หมู่บ้านที่มีครัวเรือนที่มีไฟฟ้าของรัฐใช้ไม่เกินครึ่งหนึ่งของหมู่บ้าน

8.3.2 พ.ศ. 2546 ครัวเรือนร้อยละ 92.4 มีน้ำสะอาดเพียงพอแก่การบริโภค (ภาพที่ 4.37) และใน พ.ศ. 2546 ครัวเรือนร้อยละ 92.8 มีน้ำใช้เพียงพอตลอดปี

ภาพที่ 4.37 อัตราการมีน้ำดื่มสะอาดเพียงพอ พ.ศ. 2503 - พ.ศ. 2546

ที่มา: พ.ศ. 2503 - 2543 ได้จากกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข

พ.ศ. 2544 และ พ.ศ. 2546 ได้จากหมู่บ้านชนบทไทย ปี 2544 และ 2546 จากข้อมูล

กช.2ค., ศูนย์ข้อมูลเพื่อการพัฒนาชนบท กระทรวงมหาดไทย

การเปลี่ยนแปลงด้านโครงสร้างพื้นฐานดังกล่าวก่อให้เกิดผลกระทบต่อระบบสุขภาพคนไทย ดังนี้

(1) **ปัญหาอุบัติเหตุจากรถจักรยานยนต์และยานพาหนะมากขึ้น** เนื่องจากการขยายตัวทางด้านการคมนาคมขนส่ง โดยเฉพาะการขยายถนน เป็นการเพิ่มปริมาณยานพาหนะ ซึ่งจากสถิติจำนวนรถทุกประเภทที่จดทะเบียนในช่วง พ.ศ. 2535 - 2546 พบว่า มีรถเพิ่มขึ้นจาก 9,595,191 คัน ใน พ.ศ. 2535 เป็น 26,378,862 คัน ใน พ.ศ. 2546 หรือเพิ่มขึ้นถึง 2.7 เท่า ประกอบกับประชาชนมีพฤติกรรมการขับขี่รถที่ไม่เหมาะสม ทำให้เกิดอุบัติเหตุจากรถจักรยานยนต์และยานพาหนะมากขึ้น กล่าวคือ อัตราตายจากอุบัติเหตุจากรถจักรยานยนต์เพิ่มจาก 5.74 ต่อประชากร 100,000 คน ใน พ.ศ. 2527 เป็น 20.97 ต่อประชากร 100,000 คน ใน พ.ศ. 2545 ส่งผลให้เกิดการสูญเสียชีวิต การบาดเจ็บและทรัพย์สินอันเนื่องมาจากอุบัติเหตุ โดยสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทยได้ประมาณการมูลค่าความสูญเสียทางเศรษฐกิจจากอุบัติเหตุจากรถจักรยานยนต์บนท้องถนนใน พ.ศ. 2543 ว่ามีมูลค่าถึง 115,337 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 2.3 ของ GDP (ดูบทที่ 5 หัวข้อ 3.4.5 โรคที่เกี่ยวกับอุบัติเหตุ)

(2) **การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพยังมีความเหลื่อมล้ำ** เนื่องจากโครงสร้างพื้นฐานทางการสื่อสารของไทยด้อยกว่าต่างประเทศมาก ทำให้ประชาชนส่วนหนึ่งอาจไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพโดยเฉพาะประชากรที่อยู่ในเขตชนบทและภูมิภาคจะเข้าถึงข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพยากกว่าประชากรที่อยู่ในเมือง

9. สถานการณ์และแนวโน้มด้านเทคโนโลยี

การพัฒนาทางด้านสาธารณสุขได้มีการนำเอาเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาใช้ในการรักษาพยาบาลมากขึ้นอย่างเสรี อันได้แก่

9.1 เทคโนโลยีชีวภาพมีการพัฒนาก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว เช่น เรื่อง Recombinant DNA, Polymerase Chain Reaction (PCR), genomics ทำให้เกิดวัคซีนและยาใหม่ ตลอดจนวิธีตรวจและการรักษาโรคแบบใหม่ ๆ ที่จะใช้กับโรคที่รักษายาก ๆ เช่น มะเร็ง เอชไอวี เป็นต้น รวมทั้งมีการนำการตรวจ DNA มาใช้ในกระบวนการยุติธรรมมากขึ้นด้วย ขณะเดียวกันก็จะมีปัญหาในการพัฒนาเกี่ยวกับการควบคุมอันตรายจากอาหารที่เกิดจากกระบวนการทางพันธุวิศวกรรมด้วย เช่น อาหารตัดต่อพันธุกรรม

9.2 เทคโนโลยีด้านอิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์ เช่น Digital imaging, Multimedia computer, Telemedicine, Wide Area Network, Advance Expert System ทำให้เกิดโอกาสและนวัตกรรมทางการศึกษา ซึ่งรวมถึงการศึกษาด้านสาธารณสุข การส่งผ่าน / รับด้านข้อมูล การให้คำปรึกษาทางการแพทย์และสาธารณสุข รวมทั้งการตรวจวินิจฉัยและรักษาด้วยวิธีการใหม่ๆ ด้วย

การเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีดังกล่าวส่งผลกระทบต่อระบบสุขภาพไทย ดังนี้

(1) **เทคโนโลยีใหม่ๆ มักจะมีราคาแพง มีการจดสิทธิบัตรและมีความยุ่งยากสลับซับซ้อนในการใช้ตลอดจนต้องระวังป้องกันอันตรายที่ยังไม่รู้ จึงมีผลให้ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพสูงขึ้น** รวมทั้งหากใช้เทคโนโลยีอย่างไม่เหมาะสม ไม่ประหยัด ก็เป็นการสิ้นเปลือง นอกจากนี้ ยังจะต้องลงทุนในการพัฒนาบุคลากรและต้องระวังพิษภัยอันตรายที่อาจจะเกิดขึ้น

สำหรับในอนาคตที่มีการใช้เทคโนโลยีด้านการตัดต่อทางพันธุกรรม (GMOs) มากขึ้น โดยเฉพาะในอาหารประเภทถั่วเหลือง ข้าวโพด มะเขือเทศ ซึ่งเทคโนโลยีดังกล่าวนั้นอยู่ในขั้นการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความปลอดภัยต่อสุขภาพของประชาชนและสิ่งแวดล้อม ดังนั้น รัฐบาลจึงควรเร่งศึกษาผลกระทบที่เกิดจากการผลิตและบริโภคอาหาร GMOs เพื่อกำหนดนโยบายและวางมาตรการคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภคที่เหมาะสมต่อไป

(2) **ผู้มีรายได้น้อย ทั้งในเมืองและชนบทอาจไม่สามารถเข้าถึงบริการสุขภาพที่ต้องมีการใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ ที่มีราคาแพงนี้** เช่น ผู้มีรายได้น้อย ไม่มีสิทธิรับบริการล้างไต ในกรณีที่เป็นโรคไตวายเรื้อรังระยะสุดท้าย ในขณะที่ผู้ประกันตนภายในระบบประกันสังคมและสวัสดิการข้าราชการและพนักงานของรัฐ จะได้รับสิทธิดังกล่าว